

“मीठे बच्चे – सुतेको तकदिरलाई जगाउने साधन हो पढाइ, यो पढाइ नै कमाई को स्रोत हो, जसबाट २१ जन्मको लागि तकदिर जागदछ।”

प्रश्न:- यो रूहानी कलेजको एउटा विशेषता सुनाऊ, जुन दुनियाँमा कुनै कलेजको हुन सक्दैन?

उत्तर:- यो नै एक मात्र कलेज हो जहाँ कुनै मनुष्य गुरु, टिचर छैन। स्वयं निराकार भगवान् टिचर बनेर पढाउनु हुन्छ। यहाँ यस्तो विचित्र बाबा हुनुहुन्छ, जसको आफ्नो कुनै चित्र छैन, आफ्नो कुनै पिता र टिचर छैन। पढाइ पनि यस्तो पढाउनुहुन्छ, जसबाट २१ जन्मको लागि तकदिर जागदछ। त्यो पढाइबाट त एक जन्मको नै तकदिर बन्छ, यसबाट २१ जन्मको बन्छ।

गीत:- तकदिर जगाकर आई हूँ...

ओम् शान्ति । बाबा बसेर बच्चाहरूलाई सम्झाउनुहुन्छ, जो यहाँ तकदिर बनाउन आएका छन्। किन? तकदिरलाई के भएको छ र? तकदिरमा रेखा लागेको छ। सृष्टि तकदिरवान थियो। त्यहाँ देवी-देवताहरू थिए। तकदिर जागेको थियो। अहिले नर्कका मालिक छन्। त्यसैले तकदिर अस्ताएको छ। यो कसले सम्झाउँदै हुनुहुन्छ? जो सबैको तकदिर बनाउनेवाला हुनुहुन्छ। सबैलाई दुःखबाट छुटाउँदै हुनुहुन्छ र फेरि सबैलाई सुख दिनुहुन्छ। यो दुःखधाम हो। सृष्टि ५ हजार वर्ष पहिले सुखधाम थियो। सबैको तकदिर जागेको थियो। अहिले तकदिर सुतेको छ। सारा मनुष्य सृष्टिको तकदिर जगाउनेवाला अवश्य बेहदको बाबा नै हुनु पर्छ। बाबा रचयिता हुनुहुन्छ। अब तिमीलाई थाहा छ— स्वर्गमा सबै सुखी थिए। कुनचाहिँ मनुष्य? यस्तो होइन, सत्ययुगमा यति धेरै मनुष्य थिए। पहिले-पहिले सत्ययुगमा ९ लाख थिए। देवी-देवता धर्मको सुरुआत थियो। यो सबै कुरा सम्झाउनेवाला हुनुहुन्छ— ज्ञानको सागर, मनुष्य सृष्टिको बीजरूप बाबा। बच्चाहरूलाई सोधिन्छ— तिमी बीज रचयिता को हुनुहुन्छ? तब भन्छन्— मम्मा-बाबाले हामीलाई रच्नु भएको हो किनभने सबै आमा-बुबाबाटै जन्म लिन्छन्। बुबाले आमालाई जन्म दिंदैनन्। एडाप्ट गरेर भन्छन्— तिमी मेरी स्त्री हौ। फेरि उनीबाट बच्चा जन्मिन्छन्। उनी भए रचयिता। स्त्रीलाई एडाप्ट गरे, कन्या पराइघरकी थिइन्, उनलाई आफ्नो पत्नी बनाउँछन्। फेरि जब बच्चा पैदा हुन्छ अनि बच्चाहरूले उनीहरूलाई आमा-बुवा भन्छन्। उनीहरू भए हृदको माता-पिता। पिताले कन्याको विवाह गराउँछन्। पहिले कन्या पवित्र हुन्छन् तब कति मान हुन्छ। फेरि विकारी बनेपछि त्यो मान रहँदैन। भनिन्छ— कन्या त्यो हो जसले २१ कुलको उद्धार गर्छन्। अब बाबा बसेर सम्झाउनुहुन्छ— यी जुन ब्रह्माकुमारीहरू छन्, यिनीहरूले यस समयमा २१ जन्मको लागि उद्धार गर्छन्। यी सबै कुमारीहरू हुन्। हुन त विवाह गरेकाहरू पनि छन् तर ब्रह्माकुमार-ब्रह्माकुमारी बनेपछि त भाइ-बहिनी भए नि। काम कटौरी चलाउन सक्दैनन्। पवित्रताको मान त छ नि। संन्यासी पवित्र बन्छन्, उनीहरूको पनि मान छ नि। जब विश्वमा पवित्रता थियो तब सदा सुख थियो। सम्पूर्ण निर्विकारी थियो। मन्दिरहरूमा गएर गाउँछन्— हजुर सर्वगुण सम्पन्न... वास्तवमा तिमी हिन्दु धर्म होइन। हिन्दुस्तान त बस्ने ठाउँ हो। युरोपमा बस्नेहरूको धर्मलाई युरोपियन त भनिदैन। धर्म त क्रिश्चियन छ। हिन्दुस्तानमा बस्नेहरूको धर्म हिन्दु होइन। धर्म त अरु नै हुनु पर्छ। बाबा सम्झाउनुहुन्छ— जो देवी-देवता धर्मका थिए उनीहरूले नै आफूलाई हिन्दू भन्दछन् किनभने आफ्नो धर्मलाई भुलेका छन्। हिन्दू कुनै आदि सनातन धर्म होइन। क्रिश्चियनहरूले क्राइस्टलाई मान्दछन् किनभने उनले क्रिश्चियन धर्म स्थापना गरे। यहाँ त कसैलाई पनि हामी कुन धर्मका हौं भन्ने थाहा छैन। कोही सिक्ख धर्मको रहेछ भने भन्नेछ म सिक्ख धर्मको हूँ। सिक्ख धर्म कसले स्थापना गरे? भन्नेछन्— गुरुनानकले स्थापना गरे। उनले धर्म कसरी स्थापना गरे? यो तिमीहरूलाई थाहा छ। कुनै पनि पतित आत्माले धर्म स्थापना गर्न सक्दैन। जो-जो धर्म स्थापक हुन्छन् उनीहरू पहिले पवित्र हुन्छन् फेरि अपवित्र शरीरमा प्रवेश गरेर धर्म स्थापना गर्छन्। जसरी गुरुनानकको त बच्चा आदि थिए। फेरि उनमा पवित्र आत्माले प्रवेश गरेर सिक्ख धर्मको स्थापना गर्यो। यी ब्रह्माको पनि पतित शरीर छ, यिनमा ज्ञानसागर बाबा आउनुभएको छ। तिमीलाई थाहा छ— उहाँ हाम्रो पिता हुनुहुन्छ। यो आत्माले भन्दछ। अब तिमी आत्म-अभिमानि बन्नु छ। देहमा आत्मा रहन्छ। जसरी कसैले भन्छ— म व्यापारी हूँ। यो आत्माले यी कर्मन्द्रियहरूद्वारा भन्यो। आत्माले भन्दछ— मैले ८४ जन्म पूरा गरें। बाबा बसेर सम्झाउनुहुन्छ— म हूँ तिमी आत्माहरूको पिता। मेरो आफ्नो शरीर छैन। ब्रह्मा, विष्णु, शंकरको पनि आफ्नो सूक्ष्म शरीर छ। मेरो अवतरण भारतमा नै हुन्छ। यादगारमा

शिवलिङ्ग देखाइन्छ तर मेरो कुनै यति ठूलो रूप त छैन। म हुँ नै स्टार। जसरी आत्मा स्टार हो। आत्मा आकारमा धेरै ठूलो हुँदैन। चम्कन्छ भृकुटीको बीचमा अनौठो सितारा। आत्मा धेरै सानो छ। लाइटको साक्षात्कार प्रायः सेतो हुन्छ। अहिले करोडौं आत्माहरू छन्, सत्ययुगमा यी सबै हुँदैनन्। यदि सत्ययुगमा यति सबै भएको भए अहिलेसम्म त अरबौं हुन जान्थ्यो। त्यति त छैनन्।

तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ— यो कुनै साधु-संन्यासीले होइन, यो त बाबा सम्झाउनुहुन्छ। यहाँ बाबाको कुनै बाबा छैन। ब्रह्मा, विष्णु, शंकरको पनि पिता हुनुहुन्छ। कृष्णको पनि पिता थिए। बेहदको बाबा भन्नुहुन्छ— मेरो कोही पिता छैन। न टिचर छ। सत्ययुगमा पनि बच्चाहरू राज-विद्या पढ्न स्कूलमा जान्छन्। टिचर हुन्छ। मेरो कोही टिचर छैन। म तिमीलाई राजयोगको शिक्षा दिन्छु। म कुनै राजा-महाराजा बन्दिनँ। तिमी बच्चाहरू बन्छौ। पूज्य श्री लक्ष्मी, श्री नारायण थिए। सत्ययुगमा राज्य गर्थे। यहाँ निराकार बाबा यस शरीरमा विराजमान भएर पढाउनुहुन्छ आत्माहरूलाई। हामी आत्माहरू पढ्छौं। उहाँ हुनुहुन्छ ज्ञानको सागर, शान्तिको सागर। बाबा भन्नुहुन्छ— म तिमीलाई आफ्नो वर्सा दिन्छु, २१ जन्मको लागि। सत्ययुगमा तिमी सुख-शान्ति सम्पन्न थियौ। रावण भूत त्यहाँ हुँदैन। त्यो हो नै सम्पूर्ण निर्विकारी दुनियाँ। अहिले छ सम्पूर्ण विकारी दुनियाँ। अहिले तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ— हामी बाबा संग त कदिर बनाउन आएका छौं। स्कूलमा त कदिर बनाइन्छ। पढेर पास गर्छन्, टिचर बन्छन्। यहाँ तिमी २१ जन्मको लागि त कदिर बनाउँछौ। उनीहरू त कदिर बनाउँछन् यस एक जन्मको लागि। स्कूलमा पढेर शरीर निर्वाहको लागि कमाई गर्छन्, आफ्नो र अरूको शरीर निर्वाह हुन्छ। वास्तवमा त्यो स्कूलमा एक जन्मको त कदिर बनाइन्छ, जन्म-जन्मान्तरको लागि बेरिस्टर, इन्जीनियर बन्दैनन्। अर्को जन्ममा फेरि पढ्नु पर्छ। त्यो हो शरीर निर्वाह अर्थ धन्धा, एक जन्मको लागि। बाबा त भन्नुहुन्छ— म तिमीलाई २१ जन्मको लागि सुख-शान्तिको वर्सा दिन्छु। यो बेहदको पिताले भन्नुभयो, उहाँको कुनै पिता छैन। तिमी बच्चाहरूले भन्दछौ— बाबा, हामी हजुरका हौं। बाबा पनि भन्नुहुन्छ— तिमी मेरो कल्प पहिलाका बच्चाहरू हौं, अहिले फेरि बनेका छौ। यो हो ईश्वर पिता संग बच्चाहरूको स्नेह। आत्मा परमात्मा अलग रहे बहकाल.... ५ हजार वर्ष पहिले पनि तिमी बच्चाहरूलाई फूलजस्तो बनाएर स्वास्थ्य र सम्पत्ति दिनु भएको थियो किनभने ज्ञान हो कमाईको स्रोत। पढाइबाट नै त कदिर बनाउँछन्। त्यो हो हुदको, यो हो बेहदको त कदिर। यो स्कूल हो, सतसङ्ग होइन। सतसङ्गमा त कसैले रामायण, ग्रन्थ आदि सुनाउँछ भनेर जान्छन्। बाबा त नलेजफुल हुनुहुन्छ। बाबा कुनै शास्त्र आदि पढ्नुहुन्न। भन्नुहुन्छ— म त सबैथोक जान्दछु। यो केवल तिम्रो बुद्धिमा नै छ— उहाँ हुनुहुन्छ परम प्रिय बाबा, जसलाई सबैले याद गर्छन्। यस पतित दुनियाँमा आउनुहोस्, आएर हामीलाई अपार सुख दिनु होस्। तिमी माता-पिता हामी बालक तिम्रो.... अहिले सम्मुख आएर बच्चा बनेका छौं। बाबा हुनुहुन्छ विचित्र। उहाँको कुनै चित्र छैन। तर चित्रको आधार नलिई शिक्षा कसरी दिने! त्यसैले भन्नुहुन्छ— म शरीरको आधार लिएर यिनीद्वारा तिमीहरूलाई पढाउँछु। तिमीलाई थाहा छ— हामीलाई कुनै मनुष्य गुरु, टिचरले पढाउनुहुन्न। लेखिएको छ— भगवानुवाच। उहाँ हुनुहुन्छ निराकार, ब्रह्मा देवताए नमः, विष्णु देवताए नमः भनिन्छ। ब्रह्मालाई भगवान् भनिदैन किनभने उनी हुन् सूक्ष्मवतनवासी। देवताहरू हुन् रचना, उनीहरूबाट कुनै वर्सा मिल्न सक्दैन। मनुष्यले मनुष्यलाई वर्सा कसरी दिन सक्छन्? त्यसैले यी कुरालाई कसैले बुझ्न सक्दैन। यो हो ईश्वरीय कलेज। भगवान् पढाउनुहुन्छ। प्यारा बच्चाहरू, म तिमीहरूलाई मनुष्यबाट देवी-देवता बनाउँछु। यस्तो अरु कसैले भन्न सक्दैन। संन्यासी आदि त स्वर्गको मालिक बन्न सक्दैनन्। उनीहरूको हो नै निवृत्तिमार्ग। सत्ययुगमा त प्रवृत्तिमार्गमा पवित्र देवी-देवताहरू थिए। अब म फेरि आएको छु पतितहरूलाई पावन बनाउन। जति याद गर्छौ, त्यति विकर्म विनाश हुन्छ। आत्मा नै पतित हुन्छ। जसरी सुनमा मिलावट गरिन्छ, फेरि गहना पनि त्यस्तै बन्छ। आत्मामा पनि मैला परे पछि तमोप्रधान बन्न पुग्छ। अहिले सबै तमोप्रधान छन्, फेरि तिमी आत्माहरू सुन्दर बन्छौ अनि शरीर पनि सुन्दर मिल्छ। सत्ययुगमा तिमी गोरो अर्थात् सुन्दर थियौ। फेरि ८४ जन्म लिँदै-लिँदै श्याम अर्थात् कालो बनेका छौ। त्यसैले कृष्णलाई श्याम-सुन्दर भन्दछन्। एउटाको मात्र त कुरा होइन। सारा राजधानी गोरो सुन्दर थियो। अहिले श्याम बनेको छ। आत्मा र शरीर दुवै रोगी बनेका छन्। तिमीलाई थाहा छ— हामी नै पूज्य देवी-देवता थियौं। मायाले पूज्यबाट पुजारी बनाएको छ। देवी-देवता धर्मकाहरू धर्म भ्रष्ट, कर्म भ्रष्ट भएका छन्। देवताहरूको अगाडि गएर भन्छन्— हामी नीच, पापी हौं, हामीमा कुनै गुण छैन, हामी कंगाल दुःखी छौं। यहाँ देवी-देवताहरूको राज्य थियो। भारतवर्ष शिरताज थियो। अहिले त प्रजाको प्रजा माथि राज्य छ। बाबालाई चिनेकै छैनन्। यस पुरानो दुनियाँको विनाश हुनु छ, यो त जान्दछौ। गायन पनि छ— विनाशकाले विपरीतबुद्धि....

कसको? यादव र कौरवहरूको, जसले बाबालाई चिनेका छैनन्।

भगवानुवाच- तिम्रो तकदिर जुन डुबेको थियो, त्यो अहिले जागिसकेको छ। तकदिर बनाउने यो पढाइ हो। स्वर्गको मालिक त स्वर्ग स्थापना गर्नेवालाले नै बनाउँछ। स्वर्गको स्थापना गर्नेवाला हुनुहुन्छ हेभनली गड फादर। नर्कवासी मायाले बनाउँछ। तिमी गायन पनि गर्छौ- दुःख में सिमरण सब करें, सुख में करे न कोई। भक्ति सुरु हुन्छ द्वापर देखि। भक्तिको फल दिन भगवानलाई आउनु पर्छ। अहिले भगवान घरमै आउनुभएको छ। भारतवर्ष उहाँको घर हो नि। शिवरात्रि पनि यहाँ मनाइन्छ, मन्दिर पनि यहाँ बनेको छ। शिवबाबा तिम्रो बच्चाहरूलाई बसेर ज्ञान दिनुहुन्छ, जसलाई ज्ञान अमृत अथवा सोमरस पनि भनिन्छ। सतोप्रधान बनाउनको लागि नलेज दिनुहुन्छ। त्यसैले नाम सोमनाथ रहन गएको छ। अहिले त भारत कति कंगाल बनेको छ। तिम्रीलाई यतिबेला ३ पाइला पृथ्वी पनि मिल्दैन। कहाँ बसेर पढिरहेका छौ? यो त सबैभन्दा ठूलो हस्पिटल कम कलेज हो। तिम्री सानो बच्चा हो। भन्दछौ- बाबा म हजुरको १२ महिनाको बच्चा हुँ। आत्मा बोल्दछ यो शरीरद्वारा- बाबा म ६ महिनाको बच्चा हुँ, त्यसैले सानो बच्चा भयौ नि। बोल्दछ- म हजुरको बनेँ। ठिकै छ, अब राम्रो संग पढ्यौ भने साथमा लिएर जान्छु। संन्यासीले ब्रह्म अथवा तत्त्वलाई याद गर्छन्। बाबालाई छोडेर बस्ने स्थानलाई याद गर्छन्। सम्झन्छन्- ब्रह्म नै भगवान् हो तर यो उनीहरूको मीठो भ्रम हो। ब्रह्म तत्त्व जसमा हामी अशरीरी आत्माहरू निवास गर्छौ, त्यसलाई भगवान् कसरी भन्न सकिन्छ! फेरि भन्दछन्- हामी ब्रह्ममा लीन हुन्छौ। आत्मा त अविनाशी छ। उसले पार्ट खेलिरहनु पर्छ। बाबा बसेर राम्रो संग सम्झाउनुहुन्छ। यी दादाले पनि शास्त्र आदि पढेका थिए तर मलाई चिनेका थिएनन्। अब यिनलाई पनि सुनाउँछु, यिनको आत्मा पनि सुन्छ। म यिनको छेउमा आएर बस्छु। तिम्रीलाई पढाउँछु। यिनले पनि सुन्छन्, यिनको मुखद्वारा नै पढाउँछु। तिम्रीलाई देही-अभिमानि बनाउँछु। दुनियाँमा कोही पनि देही-अभिमानि छैनन्। तिम्री बच्चाहरू बेहदको बाबाबाट बेहद सुखको वर्सा लिइरहेका छौ, पाँच हजार वर्ष पहिले जस्तै। संन्यासी आदिलाई आफ्नो शास्त्र नै बुद्धिमा आउँछ। यहाँ कुनै शास्त्रको कुरा छैन। बाबालाई के याद आउला? उहाँ त मालिक हुनुहुन्छ। तिम्री याद गर्छौ बेहदको बाबालाई। तिम्रीहरू प्रजापिता ब्रह्माका ब्रह्माकुमार-कुमारी हो। हजुरबुवाबाट वर्सा लिन्छौ, ब्रह्माद्वारा। ब्रह्मा छन् साकार। हजुरबुबा हुनुहुन्छ निराकार। शिवबाबाको आत्मा यिनमा छ। दुवै हुनुहुन्छ। यिनी साकार पिता, जो पिता पनि हुन् भने माता पनि हुन्, यिनीद्वारा तिम्रीलाई एडाप्ट गर्छु। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकिलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमनिङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमनिङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) पढाइमा पूरा ध्यान दिएर २१ जन्मको लागि आफ्नो तकदिर बनाउनु छ। एक बाबाको मतमा चलेर आफ्नो कमाई गर्नु छ।

२) आत्म-अभिमानि बन्नु छ। यादको यात्राद्वारा आत्मालाई सम्पूर्ण पावन बनाउनु छ।

वरदान:- ज्वाला रूपको यादद्वारा स्वयंलाई परिवर्तन गर्ने ब्राह्मणबाट फरिश्ता सो देवता भव जसरी अग्निमा कुनै पनि चीज राखियो भने नाम, रूप, गुण सबै बदलिन्छ। त्यस्तै जब बाबाको यादको लगनको अग्निमा पर्छौ अनि परिवर्तन हुन्छौ। मनुष्यबाट ब्राह्मण, फेरि ब्राह्मणबाट फरिश्ता सो देवता बन्छौ। जस्तै काँचो माटोलाई सौचोमा राखेर आगोमा राख्छन् अनि ईट बन्छ, यसैगरी यो पनि परिवर्तन हुन्छ। त्यसैले यादलाई ज्वाला रूप भनिन्छ।

स्लोगन:- शक्तिशाली आत्मा ऊ नै हो, जसले जब चाह्यो तब शीतल स्वरूप र जब चाह्यो तब ज्वाला रूप धारण गर्छ।